

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **Z. V.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2022, č. j. 143980/2021/KUSK/OLPPS/ ZAM,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Čáslav (dále jen „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 30. 9. 2021, č. j. MěÚ/30960/2021/DOP, zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů podle

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), za přestupky, jimiž dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, a provedený záznam 12 bodů potvrdil.

2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl žalobcovo odvolání a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.
3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Obsah žaloby

4. Žalobce předně namítá, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. Z předložených rozhodnutí vydaných ve věcech shodných či obdobných dle jeho názoru vyplývá ustálenost praxe správních orgánů – správní orgány se zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž byly do bodového hodnocení žalobce zaznamenány body. K žalobě žalobce přiložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, a rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
5. Žalobce dále brojí proti údajnému názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifickou rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
6. Za nedostatečnou specifikaci přestupku žalobce považuje, je-li v příkazovém bloku uvedeno pouze „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 nebo odst. 4 zákona o silničním provozu. V případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není dostatečným popisem přestupku formát „*telefonování za jízdy aj.*“ Z rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se jí jako řidič motorového vozidla, tedy že pouze netelefonoval např. se sadou *hands-free*. Z rozhodnutí musí být dále zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy aby bylo možné vyloučit, že byl přestupek spáchán mimo pozemní komunikaci. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.
7. K pokutovému bloku ze dne 1. 11. 2019 žalobce uvádí, že v kolonce č. 2 je uvedeno chybné datum narození přestupce (namísto 11. 5. 1985 je uvedeno 11. 9. 1205). V kolonce č. 5 pokutového bloku ze dne 30. 9. 2020 není popsáno místo, kde mělo dojít ke spáchání přestupku. Je zde také chybně uvedena právní kvalifikace porušené povinnosti.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. V obsáhlém vyjádření k žalobě připomenul mj. judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž na obsah pokutového (příkazového) bloku nelze uplatňovat přemrštěné požadavky. Pokud marně uplynuly zákonné lhůty pro opravné prostředky správních rozhodnutí, nelze zpětně tvrdit jejich vady. Pokutový blok slouží jako doklad, že zákonné podmínky pro vydání rozhodnutí byly beze zbytku splněny. Žalovaný připomíná též judikaturu, podle které v řízení o námitkách nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci vyplývající z pokutového bloku. Správní orgány se náležitostmi pokutových bloků zabývaly. K pokutovému bloku ze dne 1. 11. 2019 žalovaný uvádí, že nebyl předmětem řízení. Žádný přestupek tohoto data není v evidenci u žalobce veden. Samotná námitka je vnitřně rozporná, neboť podle žalobce mělo být správně uvedeno datum narození 11. 5. 1985, ačkoli žalobcovo datum narození je 11. 9. 1985. V pokutovém bloku ze dne 25. 3. 2021 je zřetelně uveden rok „85“. V pokutovém bloku ze dne 30. 9. 2020 je v kolonce č. 5 uvedena silnice 38 – šipka – Jihlava, jde o určení směru jízdy. V kolonce č. 9 je uvedeno „*VD1, 117 km – Brno*“, což je místo podpisu bloku, tedy dostatečně určité místo spáchání přestupku. Slovní popis „*držení telefonního zařízení při řízení vozidla*“ představuje dostatečně přesnou a určitou kvalifikaci skutkové podstaty přestupku. Stejně tak písmeno „c)“ je na příkazním bloku dostatečně zřetelné.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

9. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
10. Dne 8. 4. 2021 podal žalobce k městskému úřadu – poté, co mu bylo oznámeno, že ke dni 25. 3. 2021 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů – námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů a navrhl, aby městský úřad vyžádal kopie všech pokutových bloků.
11. Součástí správního spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče, podle kterého bylo žalobci za přestupek ze dne 11. 1. 2020 zaznamenáno 7 bodů, za přestupek ze dne 30. 9. 2020 zaznamenány 2 body a za přestupek ze dne 25. 3. 2021 zaznamenány 3 body, čímž žalobce dosáhl celkem 12 bodů.
12. Součástí spisu jsou rovněž jednotlivá městským úřadem obstaraná oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, rozhodnutí o přestupku a kopie pokutových bloků o spáchání přestupku.
13. Rozhodnutím Městského úřadu Kutná Hora ze dne 5. 5. 2020, č. j. MKH/040109/2020, byl žalobce uznán vinným tím, že se dne 11. 1. 2020 odmítl na opakovanou výzvu policisty podrobit odbornému vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, čímž porušil § 4 písm. b) a § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, a spáchal tak přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) téhož zákona. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 21. 5. 2020.
14. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Kraje Vysočina, odboru služby dopravní policie, dálniční oddělení Velký Beranov ze dne 1. 10. 2020 (dále jen „oznámení ze dne 1. 10. 2020“) žalobce dne 30. 9. 2020 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Součástí správního spisu je i příslušný pokutový blok.

15. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Kutná Hora, dopravní inspektorát ze dne 25. 3. 2021 (dále jen „oznámení ze dne 25. 3. 2021“) žalobce dne 25. 3. 2021 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více. Součástí správního spisu je i příslušný pokutový blok.
16. Prvostupňovým rozhodnutím městský úřad zamítl žalobcovy námitky a současně potvrdil záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Uvedl, že přezkoumal zápisy všech přestupků i jednotlivé podklady a neshledal důvod pro provedení opravy záznamu bodů za přestupky v bodovém hodnocení řidiče. Rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora je pravomocné, kontrolované kopie pokutových bloků mají všechny náležitosti a jsou opatřeny podpisem žalobce.
17. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání s argumentací obdobnou té, kterou později uplatnil v žalobě. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Uvedl, že z oznámení o uložení pokuty je zřejmé, že skutečnosti rozhodné pro zápis odpovídajícího počtu bodů jsou zcela totožné s těmi, které jsou uvedeny v pokutových blocích. Pokutové bloky podle žalovaného obsahují veškeré zákonem předvídané informace a náležitosti. Žalovaný posoudil i rozhodnutí o přestupku vydané Městským úřadem Kutná Hora. Z jeho výroku lze jednoznačně seznat informace, na jejichž základu bylo žalobci možno zaznamenat 7 bodů.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

18. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
19. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
20. O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož žalobce ani žalovaný na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a proto se jejich souhlas s tímto postupem předpokládá (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Posouzení žaloby soudem

21. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odst. 3 téhož ustanovení, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
22. Soud úvodem poznamenává, že žalobce v žalobě opakuje obdobnou argumentaci jako v odvolání, přičemž téměř nijak nereaguje na to, jak se s ní žalovaný vypořádal (viz str. 4

až 6 napadeného rozhodnutí). Žaloba obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu. Nejen že žalobní body žalobce vymezil velmi obecně, ale často ani neměly podklad ve skutkovém stavu a ve správním spise. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry rozšířeného senátu uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*

23. Soud dále konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 - 40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 - 23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019 - 32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017 - 62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či „standardního“ přestupkového řízení) a na druhé straně řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezmenitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
24. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. příkazním či správním řízení), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS). Pokutový blok je zpravidla zapotřebí si vyžádat i tehdy, pokud účastník svými námitkami zpochybňuje, že obsahuje všechny předepsané náležitosti (a to i např. z důvodu jejich neurčitosti a nesrozumitelnosti), a tedy je způsobilým podkladem pro záznam bodů.
25. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných příkazních bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v příkazních blocích, na

jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v blokovém (přestupky spáchané ve dnech 25. 3. 2021 a 30. 9. 2020) či správním (přestupek spáchaný dne 11. 1. 2020) řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno a že žalobce příkazové bloky (rozhodnutí o přestupku) převzal a stvrdil je podpisem (srov. náležitosti příkazového bloku podle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni spáchání přestupků).

26. Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Žalobce v žalobě poukazuje na rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice a Krajského úřadu Jihočeského kraje, z nichž dovozuje povinnost správních orgánů zabývat se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí jako podkladů pro záznam bodů. Tvrdí, že žalovaný v rozporu s touto praxí vycházel z toho, že způsobilost jednotlivých podkladů posuzovat nemůže. Posledně uvedenému tvrzení žalobce nemůže soud přisvědčit, neboť je jednoznačně vyvráceno odůvodněním rozhodnutí správního orgánu I. stupně i napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že městský úřad posuzoval jednotlivé příkazové bloky z toho hlediska, zda jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů (srov. s. 3 prvostupňového rozhodnutí). Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí potvrdil, že registr řidičů v rámci záznamu bodů a případného následného řízení o námitkách proti záznamu bodů zkoumá způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam příslušných bodů v rámci bodového hodnocení a správnost provedených záznamů. Správní orgány tedy postupovaly v souladu se závěry judikatury a s tím, jak by podle názoru samotného žalobce měly postupovat. Výtky uvedené v žalobě jsou zcela nepodložené. Soud pro nadbytečnost neprovedl důkaz žalobcem předloženými rozhodnutími jiných správních orgánů ve věci námitek.
27. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 49). Při zohlednění specifik blokového, resp. příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných příkazových bloků, a to v rozsahu námitek uplatněných v žalobě. Proti rozhodnutí o přestupku ze dne 5. 5. 2020 jako podkladu pro zápis bodů žalobce v žalobě nikterak nebrojí. Soud se proto zaměřil pouze na výtky směřující k náležitostem dvou příkazových bloků.
28. **Příkazový blok ze dne 30. 9. 2020** obsahuje identifikační údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo občanského průkazu). Popis skutku je v příkazovém bloku specifikován následovně: „Dne 30. 9. 2020 v 9:40 hod, sil. č. 38 → Jihlava porušil § 7/1 c) z. č. 361/2000 Sb. Držení telefonního zařízení při řízení vozidla, RZ: X, Mercedes, bílá.“ Kvalifikace přestupku zní: „§125c/1/f)1 zák. č. 361/200 Sb., ve znění p.

p. "Přestupek byl spáchán v nedbalosti (nehodící se údaj „úmysl“ je v příkazovém bloku škrtnutý) a žalobci za něj byla uložena pokuta ve výši 100 Kč, což dokazuje v příkazovém bloku uvedený číselný i slovní údaj. Příkazový blok byl vyhotoven v „D1, 117 km – Brno“ dne 16. 4. 2018. Na příkazovém bloku je zanesen podpis oprávněné úřední osoby, která je blíže identifikována jménem a příjmením, jakož i jejím služebním číslem. Nechybí ani otisk úředního razítka a konečně ani podpis obviněného (žalobce), který tímto s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě vyslovil souhlas.

29. Z uvedeného je zřejmé, že příkazový blok obsahuje všechny podstatné zákonné náležitosti, a byl tak způsobilým podkladem pro zápis do bodového hodnocení řidiče. Žalobce pak k tomuto příkazovému bloku konkrétně namítá, že v něm není popsáno místo, kde mělo dojít ke spáchání přestupku. Této námitce nelze přisvědčit. Z příkazového bloku plyne, že k přestupkovému jednání došlo na silnici č. 38 ve směru na Jihlavu. Z hlediska identifikace skutku považuje soud takové označení nadto ve spojení s časovým údajem za dostatečné. Označení místa spáchání přestupku obcí a číslem silnice vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Namítá-li žalobce, že v oznámení ze dne 1. 10. 2020 je jako místo spáchání přestupku uvedena Jihlava, což z příkazního bloku nevyplývá, musí soud uvést, že žalobce pomíjí, že v tomto oznámení je u položky „bližší určení“ uvedeno „sil. č. 38 směr Jihlava“. Žalobcovo tvrzení, že podle oznámení ze dne 1. 10. 2020 měl být přestupek spáchán v Jihlavě, tak není pravdivé. Namítá-li žalobce, že v příkazovém bloku je chybně uvedena kvalifikace přestupku, neboť je zde odkazováno na § 7 odst. 1 písm. e), je nutno uvést, že odkaz na konkrétní písmeno daného ustanovení je v příkazovém bloku skutečně obtížně čitelný a může jít jak o písmeno e), tak o písmeno c). Ve spojení s údajem uvedeným v kolonce č. 6 (pokuta uložena za přestupek) odkazujícím na § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu [který zakotvuje přestupek spočívající v porušení zákazu držet při řízení v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, podle § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona] a slovním popisem „držení telefonního zařízení při řízení vozidla“ v kolonce č. 5 však nemůže být žádných pochyb o právní kvalifikaci žalobcova jednání. K obecné námitce, podle které není dostatečný popis skutku ve formátu „telefonování za jízdy aj.“, soud uvádí, že z popisu skutku v příkazovém bloku jednoznačně plyne, že se žalobce daného jednání dopustil za jízdy při řízení motorového vozidla. Žalobce přitom ani nevznáší žádné tvrzení, kterým by tuto skutečnost zpochybňoval (tedy např. že skutečně telefonoval se sadou *hands-free*). I kdyby tak však činil, neměl by soud v nynějším řízení, jehož předmětem je toliko způsobilost příkazních bloků pro zápis do bodového hodnocení, nikoli správnost skutkových zjištění v příkazním (přestupkovém) řízení, prostor tento závěr přezkoumávat.
30. **Příkazový blok ze dne 25. 3. 2021** (žalobce na s. 4 žaloby nesprávně uvádí, že jde o příkazový blok ze dne 1. 11. 2019, z dalších částí žaloby, zejména s. 5, je však zřejmé, že má na mysli příkazový blok ze dne 25. 3. 2021) obsahuje identifikační údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo řidičského průkazu). Popis skutku je v příkazovém bloku specifikován následovně: „Dne 20. 3. 2021 v 13.07 hod v obci Slavošov u čp. 40 směr Zbraslavice překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci 50/73/70 km/h § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. 3SU 845“ Kvalifikace přestupku zní „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ Přestupek byl spáchán v nedbalosti (nehodící se údaj „úmysl“ je v příkazovém bloku škrtnutý) a žalobci za něj byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč, což dokazuje v příkazovém bloku uvedený číselný i slovní údaj. Příkazový blok byl vyhotoven ve Slavošově 25. 3. 2021. Na příkazovém bloku je zanesen podpis oprávněné úřední osoby,

která je blíže identifikována jménem a příjmením, jakož i jejím služebním číslem. Nechybí ani otisk úředního razítka a konečně ani podpis obviněného (žalobce), který tímto s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě vyslovil souhlas.

31. Z uvedeného je zřejmé, že příkazový blok obsahuje všechny podstatné zákonné náležitosti, a byl tak způsobilým podkladem pro zápis do bodového hodnocení řidiče. Žalobce pak k tomuto příkazovému bloku konkrétně namítá, že je v něm uvedeno chybně datum jeho narození. S tímto tvrzením se soud neztotožňuje. V příkazním bloku je (být obtížně čitelně) uvedeno datum 11. 9. 1985, nikoli 11. 9. 1205, jak namítá žalobce. Uvedení roku „1205“ v příkazním bloku by bylo s ohledem na to, že přestupek byl spáchán v roce 2020, a žalobci by tak v době jeho spáchání muselo být 815 let, zjevně absurdní a sám žalobce snad ani nemůže mýnit vážně, že by bylo možno údaj uvedený v příkazním bloku číst jím popisovaným způsobem. Nadto, jak správně poukázal žalovaný, žalobce se narodil dne 11. 9. 1985 – jeho požadavek, aby příkazní blok obsahoval datum 11. 5. 1985 je tak zjevně nesprávný. Popis skutku („*překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci 50/73/70 km/h § 18/4 z. č. 361/2000 Sb.*“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Uvedené číselné údaje představují ustálenou zkratku pro maximální povolenou rychlost, naměřenou rychlost a rychlost zjištěnou po zohlednění přípustné odchylky (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018 - 45, či ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020 - 20). Z popisu skutku tedy vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu změřena rychlost 70 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku obcí, číslem popisným a směrem jízdy vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce (popis jednání obsahuje i údaj, že byl porušen § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb.).
32. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, jakož ani konkrétní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem příkazových bloků nejsou důvodné. Soud neprovedl důkaz ani příloženými pokutovými bloky týkajícími se přestupků jiných řidičů, neboť tvrzení, že obecně je v možnostech správních orgánů řádně vyplnit pokutový blok, nevyžaduje důkaz. Předložené pokutové bloky nemají nadto žádnou souvislost se žalobcem a záznamem bodů v registru řidičů provedeným ve vztahu k němu.
33. Předmětem další žalobní námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových, resp. příkazových bloků žalobce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v příkazním řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost příkazového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v příkazním řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost příkazového bloku schvaluje. Podpis příkazového bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se

přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován (viz rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, a ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 233/2015 - 58, srov. dále rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018 - 37). Pokud má přestupce za to, že údaje uvedené v bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností příkazový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v příkazním řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal příkazový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených. Podepsal-li žalobce příkazový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů.

Závěr a náklady řízení

34. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
35. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ohledně požadavku žalovaného na přiznání náhrady nákladů soudního řízení soud konstatuje, že žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad jeho běžnou úřední činnost nevznikly (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, Sb. NSS 3228/2015, a tam uvedená judikatura). V soudním řízení správním se rovněž neuplatní vyhláška č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, ani nosné důvody nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 39/13, na jejichž základě lze nezastoupenému účastníkovi řízení, jenž má právo na náhradu nákladů řízení, přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši (viz např. rozsudky NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015 - 79, ze dne 5. 3. 2015, č. j. 6 Ads 299/2014 - 25, či ze dne 31. 10. 2022, č. j. 2 As 112/2021 - 29). Soud proto ani žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. listopadu 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu